

## Arrest

nr. 69 779 van 9 november 2011  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 20 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil afkomstig uit Udappu in het district Puttalam, Sri Lanka. In augustus 2006 ging u samen met uw ouders naar Chammalai in Mullaitivu, Vanni gebied, omdat uw vader er ging werken als visser. Kort na uw aankomst werd u daar benaderd door vijf leden van de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE). Ze vroegen u deel te nemen aan een training maar u weigerde. Eén week later werd u opnieuw door een LTTE'er benaderd, namelijk R. (...). Hij vroeg u wie u was en wat u daar kwam doen. Hij vroeg u ook informatie te verzamelen over het legerkamp in Udappu. Aanvankelijk weigerde u dat ook maar omdat u gedwongen werd, stemde u er toch mee in. R. (...) gaf u de naam S. (...) en zei u dat R. (...), een LTTE'er, u later zou opzoeken. Tijdens uw verblijf in*

Chammalai werd u nog een derde keer benaderd door een LTTE'er. Hij gaf u een brief en vroeg u deze bij terugkeer naar uw dorp af te geven aan de controlepost in Omanthai, hetgeen u ook deed. Midden oktober 2006 keerde u samen met uw gezin terug naar Udappu. In april 2007 kwam R. (...) naar uw woning. Hij zei u welke informatie u voor hem moest verzamelen. Meer dan een jaar later, in juli, augustus en september 2008, zocht R. (...) u opnieuw drie keer op om de gevraagde informatie van u te verkrijgen. Daarna hebt u nooit meer iets van hem vernomen. Op 21 maart 2009 kwamen 's avonds vier personen van het Criminal Investigation Department (CID) in een witte bestelwagen naar uw woning. Met de mededeling dat ze u wilden verhoren, werd u door hen ontvoerd. U werd gedurende twee dagen en drie nachten vastgehouden en mishandeld. Ze vroegen u of u informatie had gegeven aan de LTTE maar u ontkende. Uiteindelijk werd u in de vroege ochtend van 24 maart 2009 vrij gelaten in de buurt van een school. U ging naar het huis van een vriendin die daar in de buurt woonde. Daar kwamen uw oom en uw broer u ophalen en brachten ze u naar de woning van uw oom in Mundal, waar u ondergedoken leefde. Omdat u niet langer veilig was in Sri Lanka regelden uw vader, oom en broers voor u een smokkelaar. Op 25 april 2009 kwam de smokkelaar u met een minibusje ophalen in de woning van uw oom. U verliet Sri Lanka met een vlucht naar Chennai, India, en vervolgens naar Europa. U reisde samen met de smokkelaar als zijn echtgenote. Aan de luchthaven in Europa werd u opgewacht door iemand die u meenam naar zijn woning. De dag daarna, op 27 april 2009, bracht hij u naar Brussel waar u asiel aanvraagde bij de Belgische autoriteiten. In Sri Lanka zou uw vader voor uw zaak een advocaat hebben gecontacteerd, al weet u niet of hij dit deed voor of na uw vertrek uit Sri Lanka.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw nationale identiteitskaart, een gelegaliseerde kopie van uw geboorteakte en de engelse vertaling daarvan, een kopie van uw familiekaart, uw bankboekje, uw certificaat van school, een attest van uw advocaat, een attest van de Grama Niladhari, een gelegaliseerde kopie van de huwelijksakte van uw ouders, een kopie van de identiteitskaart van uw ouders en twee broers, de geboorteaktes van uw twee broers en de engelse vertaling daarvan, een artikel verschenen op Tamilnet dat los staat van uw asielrelaas en een medisch attest.

## B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Hoewel u tal van documenten neerlegde ter staving van uw identiteit, was er slechts één document bij dat uw asielrelaas zou ondersteunen, zijnde een brief van uw advocaat. Echter blijkt dit document niet geloofwaardig op basis van onderstaande bevindingen en bovendien zijn uw verklaringen incoherent waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt ondermijnd.

Vooreerst merkt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op dat de inhoud van de brief van uw advocaat niet overeenstemt met uw verklaringen waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid daarvan. Ten eerste vermeldt het document dat u frequent naar Mullaitivu reisde terwijl u zelf expliciet verklaarde slechts één keer in Mullaitivu te zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS 02/03/2011 p. 7). Ten tweede zou u volgens het attest de LTTE op verschillende manieren hebben geholpen zoals het geven van verboden items. Zelf sprak u echter nergens over het geven van verboden items. U diende eenmalig een brief af te geven aan de controlepost in Omanthai en diende verder enkel informatie te verzamelen over een legerkamp in Udappu.

Voorts werd vastgesteld dat u weinig overtuigende verklaringen aflegde omtrent uw activiteiten voor de LTTE. Om te beginnen is het weinig aannemelijk dat u in Chammalai zou zijn benaderd door vijf leden van de LTTE met de vraag om deel te nemen aan een training maar dat u dit weigerde en dat ze dan gewoon weggingen, zoals u verklaarde (zie gehoorverslag CGVS 02/03/2011 p. 4). De LTTE betreft een terroristische organisatie die vaak gedwongen rekruteerde en geen weigeringen aanvaardde. Dat u gewoon weigerde en dat ze daarna zomaar weggingen, is dus weinig geloofwaardig. Ook uw tweede beweerde toenadering door de LTTE, namelijk met de vraag om informatie te verzamelen over een legerkamp in Udappu, is weinig aannemelijk. Zo zou u pas een half jaar later in Udappu zijn opgezocht door R. (...) (zie gehoorverslag CGVS 02/03/2011 p. 4) en zou hij u pas 17 maanden daarna een tweede keer hebben opgezocht om de gevraagde informatie te bekomen (zie gehoorverslag CGVS 02/03/2011 p. 4). Het is zeer bevreemdend dat u in augustus of september 2006 door een lid van de LTTE wordt benaderd met het verzoek hen informatie te verschaffen en dat u pas in juli 2008 die informatie effectief moest geven. Indien de LTTE u werkelijk zou gevraagd hebben informatie te verzamelen, zouden ze

*niet bijna twee jaar lang hebben gewacht om de inlichtingen bij u op te vragen. Daarenboven is het ook weinig geloofwaardig dat een goed georganiseerde groepering zoals de LTTE beroep zou doen op u louter voor het geven van wat oppervlakkige informatie. Hetzelfde geldt overigens ook voor uw verklaring dat u in Chammalai een derde keer zou zijn benaderd door een LTTE'er met de opdracht bij uw terugkeer naar Udappu een brief af te geven aan de checkpoint van Omanthai (zie gehoorverslag CGVS 02/03/2011 p. 9).*

*Wat betreft uw vrees ten aanzien van het CID dient te worden opgemerkt dat u hierover weinig concrete informatie kon geven. Zo weet u niet precies waarom het CID u verdacht. U vermoedde enkel dat dit was omdat u naar LTTE gebied bent gereisd en informatie hebt verstrekt aan de LTTE. Daarnaast wist u ook niet hoe het CID hiervan op de hoogte was gebracht (zie gehoorverslag CGVS 02/03/2011 p. 12).*

*Nochtans beweerde u gedurende twee dagen te zijn opgesloten en ondervraagd door het CID. Het is dan opmerkelijk dat zij u nooit hebben gezegd waarvan u precies werd verdacht of waar ze die informatie vandaan haalden. Voorts weet u ook niets over de advocaat die uw vader zou hebben gecontacteerd. U weet zelfs niet eens of uw vader die advocaat al contacteerde toen u nog in Sri Lanka was of pas nadat u gevlucht bent. U weet evenmin de reden waarom uw vader die advocaat gecontacteerd heeft (zie gehoorverslag CGVS 02/03/2011 p. 12). U verklaart deze gebrekkige kennis door te stellen dat u in Sri Lanka enkel contact had met uw oom en dat het vanuit België niet mogelijk is vanwege af luisterpraktijken via telefoon. Dit is echter geen afdoende verklaring. Aangezien het hier geen hoge profielen betreft, is er geen enkele reden om aan te nemen dat uw telefonische contacten zouden worden afgeluisterd. Ook uw verklaring dat het niet mogelijk is om hierover per brief te communiceren kan niet overtuigen. Ook hier is er geen enkele reden om aan te nemen dat brieven die u worden toegestuurd zullen worden geopend. Dat u daarentegen wel identiteitsdocumenten werden opgestuurd en dit blijkbaar niet gevaarlijk was, ondermijnt nog verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.*

*Verder wist u ook niets over uw problemen nadat u Sri Lanka hebt verlaten. Bij telefonisch contact met uw moeder zou ze enkel gezegd hebben dat u nog steeds problemen zou hebben en dat u nog steeds gezocht zou worden. U kon zelfs niet eens zeggen wanneer u voor het laatst werd gezocht. Het is echter niet aannemelijk dat u haar gedurende bijna twee jaar nooit meer informatie zou hebben gevraagd, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.*

*Tot slot dient te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op LTTE. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met LTTE in "High Security Camps" blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, hetgeen u vreest bij terugkeer naar Sri Lanka, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorhanden profiel van verdachte bij betrokkenheid bij de LTTE. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.*

*De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw nationale identiteitskaart en de gelegaliseerde kopie van uw geboorteakte en de Engelse vertaling daarvan bevestigen louter uw identiteit en uw nationaliteit. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. De overige door u neergelegde documenten volstaan echter niet om uw asielrelaas te staven. Wat betreft het attest van uw advocaat dient te worden opgemerkt dat het tegenstrijdig is aan uw verklaringen. Wat betreft het medisch attest dient te worden opgemerkt dat de littekens waarover sprake is louter kunnen worden vastgesteld. Dit geeft echter geen uitsluitsel over hoe en door wie deze zijn*

*aangebracht. Het artikel van Tamilnet ten slotte heeft geen betrekking op uzelf. Het gaat louter over een incident dat is voorgevallen in de buurt van waar u woonde.*

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in een eerste middel de schending van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève aan. Zij herhaalt de essentie van haar asielrelaas en stelt dat het niet is omdat de verwerende partij meent dat zij de LTTE slechts beperkt heeft geholpen, dat ze geen ernstig risico loopt. Het is immers niet het aantal keren dat hulp is geboden aan LTTE, maar of men al dan niet banden heeft met LTTE wat belangrijk is. Het is een misverstand zo stelt zij, als men zegt dat zij meerdere keren naar Mullaithivu is gegaan.

Verzoekster werpt voorts op dat het onderzoek niet zorgvuldig gebeurde en dat zij bij terugkeer bij het land reeds zal worden gearresteerd. De verwerende partij twijfelt er niet aan dat zij afkomstig is uit het Noorden van Sri Lanka, en Tamils die uit het noorden afkomstig zijn, nog steeds kunnen beschouwd worden als vluchtelingen, zelfs al heeft het Sri Lankaanse leger de LTTE verslagen. Dit blijkt uit de notitie van het UNHCR van juli 2009.

Verzoekster haalt vervolgens de criteria van de vluchtelingenconventie aan en past haar asielrelaas in deze criteria.

2.1.2. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoekster de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht in het licht van de criteria tot toekenning van de vluchtelingenstatus.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.1.3.1. In de bestreden beslissing wordt, op basis van de richtlijnen van het UNHCR, geoordeeld dat het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten van Sri Lanka niet meer voldoende is om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming, en dat personen die verdacht worden van banden met LTTE als een mogelijk risicoprofiel kunnen worden beschouwd, in welk geval moet worden onderzocht of er daadwerkelijk banden zijn met LTTE en de asielzoeker in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming.

Ten aanzien van dit uitgangspunt doet verzoekster gelden dat uit het rapport van UNHCR van 31 maart 2011 duidelijk kan worden afgeleid dat de situatie nog niet verbeterd is, dat mensen nog steeds worden vervolgd en hun levens nog steeds in gevaar zijn. Zij haalt een aantal passages uit dat rapport aan en stelt dat deze verduidelijken dat zowel de LTTE als de overheid de bevolking in gevaar brengen. Zij concludeert dat de toestand in Sri Lanka thans op zijn minst ernstig en zorgwekkend is en uiterst voorzichtig dient te worden beoordeeld.

2.1.3.2. De Raad stelt vast dat de verwerende partij zich steunt op de “*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka*”. Dit stuk, gedateerd 5 juli 2010, bevindt zich in het administratief dossier en lezing ervan leert dat verzoekster niet aantoonde dat de verwerende partij er verkeerde conclusies uit zou hebben getrokken. Immers, de passages uit het rapport waarnaar zij verwijst hebben betrekking op de mensenrechtenschendingen die werden begaan door beide partijen tijdens de laatste fase van het conflict, vóór 1 mei 2009, terwijl de verwerende partij informatie hanteert die betrekking heeft op de periode sedert het beëindigen van het conflict. Bovendien heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in recente arresten van 20 januari 2011 (T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08; S.S. e.a. t. Denemarken, nr. 54703/08; P.K. t. Denemarken, nr. 54705/08 en N.S. t. Denemarken, nr. 58359/08) de evolutie in Sri Lanka na de uitspraak van NA. v. the United Kingdom van 17 juli 2008, in het bijzonder na het beëindigen van gewapend conflict in mei 2009 onderzocht (zie onder meer in T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08, §§ 36-66) en vastgesteld dat er geen

redenen zijn om aan te nemen dat het behoren tot de Tamil bevolkingsgroep tot vervolging zou leiden of tot een inbreuk van artikel 3 EVRM noch dat er sprake is van een algemeen risico voor Tamils die terugkeren naar Sri Lanka. Het EHRM herbevestigde de positie ingenomen in het arrest NA t. Verenigd Koninkrijk van 17 juli 2008 (NAV 2008/27), benadrukt de individualiseringsvereiste bij de beoordeling van een gedwongen terugkeer van een Tamil, meent dat relevante risicofactoren niet als een loutere checklist kunnen worden afgedaan maar dat het gewicht van risicofactoren individueel als cumulatief dient te worden afgewogen. Aldus blijft het uitgangspunt dat de verwerende partij heeft ingenomen, met name dat met betrekking tot elk relaas individueel moet worden onderzocht of de aanvrager als een mogelijk risicoprofiel kan worden beschouwd, correct.

*In casu* komt het dus aan verzoekster toe om haar individuele vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.1.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.1.5.1. In de bestreden beslissing komt de verwerende partij tot de conclusie dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters bewering dat zij omwille van haar betrokkenheid bij de LTTE een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren omwille van de in de bestreden beslissing weergegeven bevindingen.

2.1.5.2. Verzoekster stelt daar tegenover dat het niet is omdat zij de LTTE slechts beperkt heeft geholpen dat zij geen ernstig risico loopt. Het is immers niet het aantal keren dat hulp is geboden aan LTTE, maar of men al dan niet banden heeft met LTTE wat belangrijk is. Het is een misverstand zo stelt zij, als men zegt dat zij meerdere keren naar Mullaithivu is gegaan.

2.1.5.3. De Raad stelt dienaangaande vast dat verzoekster met haar argumentatie geen concreet antwoord biedt op de vaststellingen in de bestreden beslissing die de verwerende partij ertoe hebben gebracht haar banden met LTTE en de daaruit voortvloeiende vervolgingsvrees als ongeloofwaardig af te doen. Immers dient er in eerste instantie op te worden gewezen dat verzoekster zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de inhoud van de door haar neergelegde stukken. De vaststelling dat de brief van haar advocaat niet te rijmen valt met haar verklaringen, maakt deze totaal ongeloofwaardig en wordt niet weersproken door verzoeksters loutere bewering dat het een misverstand zou zijn dat zij meerdere keren naar Mullaithivu is gegaan, noch door de loutere bewering dat zij de LTTE slechts beperkt zou hebben geholpen. Het is immers niet aannemelijk dat zij ter ondersteuning van haar aanvraag stukken neerlegt die haar eigen verklaringen tegenspreken en de vastgestelde discrepanties blijven onverminderd overeind. Bovendien gaat verzoekster voorbij aan de overige bevindingen van de verwerende partij, los van de brief van de advocaat, luidens dewelke haar verklaringen omtrent haar vermeende activiteiten voor de LTTE volstrekt onaannemelijk worden geacht en het feit dat zij heeft nagelaten zich te informeren over de vervolging door het CID verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het relaas. Deze vaststellingen hebben betrekking op de kern van het asielaanvraag en zijn alle gesteund op de verklaringen zoals afgelegd door verzoekster. Zij worden derhalve door de Raad bijgetreden en leiden inderdaad tot de conclusie dat verzoekster, in tegenstelling tot wat zij beweert, geen objectieve redenen heeft om een gegronde vrees voor vervolging te koesteren. Nu zij niet

aannemelijk heeft gemaakt dat haar een risicoprofiel kan worden aangemeten, is haar verklaring dat zij zich bij terugkeer zal moeten verantwoorden over haar aanwezigheid derhalve een loutere bewering, die geen afbreuk doet aan al het voorgaande.

2.1.6. Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de verwerende partij op grond van de voorliggende gegevens zorgvuldig heeft kunnen motiveren om welke redenen verzoekster niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus. Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. In een tweede middel betoogt verzoekster dat de bestreden beslissing een flagrante schending is van het subsidiaire beschermingsstatuut en de materiële motiveringsverplichting.

De verwerende partij, betoogt zij, twijfelt niet aan haar identiteit en nationaliteit en het feit dat zij afkomstig is uit de Puttalam-regio. De situatie is inderdaad gunstig geëvolueerd, en er zijn minder checkpoints en zoekacties. Echter, uit de UNHCR-richtlijnen waarnaar de verwerende partij verwijst, blijkt zeer duidelijk dat mensen met een LTTE-profiel nog steeds een risico lopen. Verzoekster stelt dat haar relaas niet de minste tegenstrijdigheid vertoont en coherent is, dat zij als vluchteling op grond van haar banden met LTTE gekend is en er dus toch een ernstige aanwijzing is dat zij inderdaad een risico kan lopen. Zij verwijst voorts dat naar het "Country of origin report Sri Lanka" van de UK Border Agency van 18 februari 2010 en stelt dat daaruit blijkt dat bezwaarlijk kan worden afgeleid dat men enkel Tamils arresteert die een arrestatiebevel hebben gekregen. Er zijn ook andere categorieën die geïsoleerd worden zoals onder meer Tamils die connecties hebben met de LTTE of illegaal uit Sri Lanka vertrokken zijn. Verzoekster maakt deel uit van deze categorieën. Zij heeft heel wat littekens waaruit moet blijken dat zij heel wat problemen heeft, ook dat zal haar verdacht maken bij de autoriteiten. Zij is hier ondertussen bevallen van een kindje en heeft een relatie met een andere Sri Lankaanse onderdaan waarmee zij haar kind heeft. Bovendien kan er geen discussie bestaan over het feit dat verzoekster Sri Lanka verlaten heeft op illegale wijze zodat zij minstens hierdoor alleen al moeilijkheden zal ondervinden en zal gedetineerd worden, zo vervolgt verzoekster, en zij loopt dan ook een verhoogd risico geïsoleerd te worden.

Verzoekster doet verder gelden dat de bestreden beslissing aldus niet voldoende is gemotiveerd en onzorgvuldig werd genomen. In feite blijkt uit informatie dat Tamils nog steeds worden lastiggevallen, dat er verdwijningen zijn en arrestaties, hetgeen wordt bevestigd in het rapport van UNHCR van 31 maart 2011. De situatie van Tamils die asiel hebben aangevraagd dient dan ook heel voorzichtig bekeken te worden. Voor verzoekster is het dan ook werkelijk onmogelijk om terug te keren naar Sri Lanka, en zij toont aan in aanmerking te komen voor het subsidiaire beschermingsstatuut. De algemene situatie is er thans zeer ernstig, en er is sprake van een intern gewapend conflict. Niet alleen de algemene toestand in Sri Lanka maakt het voor haar onmogelijk terug te keren, maar ook haar persoonlijke toestand. Zij verdient dan ook het voordeel van de twijfel. In het licht van een aantal cumulerende risicofactoren, met name het feit dat zij afkomstig is uit het noorden, banden had met de LTTE en in Europa heeft verbleven. Zij vreest dan ook slachtoffer te worden van onrechtmatige detentie, moord, ontvoeringen en verdwijningen.

Verzoekster stelt te behoren tot 1 van de 3 subgronden van de subsidiaire bescherming die elk een aparte categorie uitmaken met telkens een eigen interpretatie. Bovendien vreest zij dat artikel 3 van het EVRM zal geschonden worden indien zij dient terug te keren naar haar land van herkomst.

De beslissing is, gelet op de gewijzigde situatie in Sri Lanka en gelet op het gebrek aan een intern vluchtalternatief derhalve onredelijk, aangezien zij uit het noorden komt, Tamil is en nergens anders terecht kan om bescherming te zoeken.

2.2.2. Elke aanvraag om subsidiaire bescherming in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Een loutere verwijzing naar de origine en de afkomst uit het noorden van Sri Lanka volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster dit risico loopt, nu reeds sub 2.1.2.3. werd vastgesteld dat met betrekking tot elk relaas individueel moet worden onderzocht of de aanvrager als een mogelijk risicoprofiel kan worden beschouwd.

2.2.3. De Raad wijst er in eerste instantie op dat hierboven reeds werd vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas ongeloofwaardig is en meent dat zij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade

zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan zij thans niet dienstig verwijzen naar haar profiel als zijnde gelieerd met de LTTE. Aangezien verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij om die reden zou worden geviséerd in haar land van herkomst, en derhalve evenmin is aangetoond dat zij het land op een illegale manier zou hebben verlaten, kan ook deze loutere bewering niet als afdoende worden beschouwd voor het toekennen van deze beschermingsstatus. Voorts dient benadrukt dat uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoekster deze vrees omwille van het illegaal verlaten van het land en het daaropvolgend indienen van een asielaanvraag, bij de verwerende partij heeft geuit zodat alleen al om die reden het document dat de verwerende partij bij haar nota heeft gevoegd met betrekking tot de terugkeer van Tamil asielzoekers op de luchthaven van Colombo, als antwoord op het middelonderdeel van verzoekster, in beschouwing moet worden genomen bij het beoordelen van dit specifieke risico. In dit document, gebaseerd op informatie verstrekt door de UK Border Agency en de Danish Immigration Service, wordt gesteld dat in het begin van 2010, ingevolge het grote aantal terugkeerders naar Sri Lanka, logistieke problemen rezen die leidden tot een duidelijke verzachting van de inreisprocedure. Terugkeerders waarvan werd vermoed dat ze ex-asielzoekers waren werden ondervraagd, gefotografeerd en hun vingerafdrukken werden genomen en daarna overgedragen aan een familielid of een vriend, die garant moet staan voor de betrokkene. Wie niet als asielzoeker geïdentificeerd wordt, kent geen problemen, en indien dat wel het geval is moet de betrokkene een controleprocedure doorlopen die enkele uren duurt. Enkel personen waarvan vermoed wordt dat ze betrokken zijn geweest bij ernstige feiten worden op een 'watch list' gezet. Gelet op deze vaststellingen maakt verzoekster niet aannemelijk dat haar terugkeer, zelfs wanneer zij zou worden beschouwd als een asielzoekster, zou leiden tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Het feit dat zij veel littekens zou hebben waaruit blijkt dat zij heel wat problemen heeft, doet hieraan geen afbreuk.

2.2.4. De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, en meer in het bijzonder wat de situatie zoals geviséerd onder artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster stelt wel dat er in Sri Lanka sprake is van een conflict zoals bedoeld in de voormelde bepaling, maar gaat eraan voorbij dat uit de informatie die zich in het administratief dossier bevindt en die hierboven reeds werd aangehaald blijkt dat de situatie in Sri Lanka, zoals dat omstandig is gemotiveerd in de bestreden beslissing, sedert de beëindiging van het conflict in mei 2009 gunstig is geëvolueerd en er thans geen sprake is van een situatie van gewapend conflict als bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Noch haar loutere bewering dat het anders zou zijn, noch een verwijzing naar het UN-document van 31 maart 2011 dat zij reeds eerder aanhaalde, kan de Raad ervan overtuigen dat daar anders over zou moeten worden geoordeeld: immers, dit document, getiteld "*Report of the Secretary-General's panel of the experts of accountability in Sri Lanka*" en in het bijzonder de door verzoekster aangehaalde passages, hebben betrekking op de laatste fase voor de beëindiging van het conflict in mei 2009, zoals dat reeds eerder werd vastgesteld en dus niet op de actuele situatie ter plaatse, zodat het niet van aard is om de informatie van de verwerende partij en de conclusie die zij daaraan heeft verbonden in een ander daglicht te stellen.

2.2.5. Verzoekster heeft derhalve niet aangetoond dat in haren hoofde een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen. Het feit dat zij niet zou beschikken over een intern vluchtalternatief is derhalve niet relevant, nu dit enkel moet worden onderzocht indien een reëel risico wél zou worden aangenomen. Evenmin relevant bij de beoordeling van het risico is het feit dat verzoekster hier bevallen is van een kindje en een relatie heeft met een hier verblijvende Sri Lankaanse man.

2.2.6. Niettegenstaande het gegeven, ten slotte, dat artikel 3 van het EVRM niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552), stelt de Raad vast dat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>). Hiervoor werd reeds gesteld dat dit niet is aangetoond.

2.2.7. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verwerende partij genoegzaam heeft kunnen besluiten dat verzoekster niet in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het tweede middel is niet gegrond.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS